

Pobuda za osebno preobrazbo in vključitev sprememb v življenje. Težave, izkušnje in sadovi za podelitev.

Iskrena hvala vsem, ki so se odzvali, za vzajemno podporo in pomoč pri odgovornem sodelovanju z Bogom, ki vodi naše življenje in nas spreminja v može po svojem srcu tudi sredi današnje epidemije in vseh izzivov in krhkosti, ki jih vsakodnevno doživljamo! Saj vemo, da nam Bog nenehno govori: po molitvi in mislih, ki nas preletijo med molitvijo; po Svetem pismu, ... in tudi duhovni glasbi; po besedah drugih ljudi / pričevanjih v bratski povezanosti; v moči velikega partnerstva: znanosti in vere. (*Branko Cvelbar, koordinator skupine MsJ Sv. Jožef iz Ljubljane*).

Vsak dan je priložnost za naš osebni boj in odločitev za Ljubezen, resnico in življenje. Tudi iz te skupne krize bomo izšli boljši. Razkriva nam, da imamo srce, ki je ustvarjeno po Božjem, Sinovem srcu. Sposobno je darovanja in množenja življenja drugim in s tem tudi sebi. Smo bratje in sinovi istega Očeta. Vzajemno si pomagamo. Covid nas utrjuje v zrelosti in duhovni moči. V družinah se učimo biti možje in očetje, bojevniki za odnose, ki so edino, kar zares ostane in je največji dar našim potomcem. Vemo, da je največ kar lahko damo svojim otrokom to kar smo, sebe kot može vere in ljubeče očete. Smrt žena nas prizadene, a se učimo računati na njihovo nenehno navzočnost in pomoč, da tudi mi iz svoje vsakodnevne smrti lastni sebičnosti naredimo priložnost za rast v ljubezni in medsebojnem spoštovanju, skrbi in povezanosti. Pomagamo si tudi s strokovnjaki. Ne bojimo se odvisnosti, ker vemo, da nas je Kristus že osvobodil in bomo tudi mi zase in za bližnje lahko zajemali iz njegove svobode. Zato se zahvaljujemo za sedanjo resničnost in v njej odkrivamo priložnost za osebno sodelovanje z Bogom, ki računa na nas in naše darove, ki nam jih je dal zase in za blagor vseh. Pozorni smo na zglede velikonočne poti ljubezni med nami, ki jih je neskončno več kot medijsko uspešne sebičnosti. Ker sodelujemo pri vsem obilju življenja, ki nam ga Bog za vedno podarja, tudi medije lahko uporabljamo za medsebojno spodbudo in pogum. Skupaj gremo naprej, kot člani Božje družine, kot očetje, možje in sinovi našega skupnega Očeta. Veselimo se vsega kar dela po vsakem izmed nas in se vsak dan znova odločamo, da bomo pri njegovem delovanju osebno sodelovali tam kjer smo in kolikor v svoji krhkosti zmoremo. Borimo se za sodelovanje z Njegovo ljubeznijo, ne sami proti zlu, ki nas zlahka premaga. Računamo na Očetovo moč, ki nam jo podarja po poslušanju naših izkušenj, medsebojni pomoči in hoji v skupno smer: za njim v življenje iz Očetove ljubezni. V Kristusu lahko na vse gledamo kot novo. Tudi nas prenavlja po svoji podobi večnih sodelavcev in sogovornikov Boga. Kristusov Oče je za nas in za vse v vseh časih. On je naš dom in naša prihodnost. Veselimo se njegovega vstajenja iz katerega zajemamo sredi vsakdanjosti in že sedaj doživljamo spremenjenje križev v občestvo in vstajenje v odpuščanju, sočutju in vzajemni podpori. (P. Vili, duhovni asistent MSJ).

Pomoč za premislek in pogovor:

1. Navedem svoj primer izkušenj po katerih me Bog vabi v rast v Božjega sodelavca!

2. Katera od spodnjih izkušenj mi je najbližja in zakaj?

3. Kakšne navdihe mi daje Sveti Duh glede moje konkretne rasti v Božjega osebnega sodelavca sredi bratov in sester, ki so vsak dan z menoj?

SMO BRATJE - DRUŽINA:

Konec preteklega leta se je v meni zgodil kopernikanski obrat. Brankove besede o skupini Možakarjev kot družini sem vzel resno. Naposled sem začel dojemati Možakarje svetega Jožefa kot nekaj mojega, kot nekaj, kjer ne čakam, da sem samo animiran, ampak tudi jaz zavrtim kakšno številko in se javim na kakšno pobudo. Danes čutim jok in bolečino, pa tudi veselje mojih bratov. To da je med nami tudi po več desetletji razlike, pa sploh ni pomembno. Govorica srca nima ovir, le prepustiti se ji moramo! (J.M.)

PRAKTIČNA VZAJEMNA POMOČ:

Tudi meni je ta samoizolacija z mojo Andrejo ponudila priložnost, malo bolj umirjenega življenja. Poleg počitka sem se na Youtubu lotil še izobraževanja. V veliko pomoč mi je eden izmed možakarjev, od kontaktov s kupčevim notarjem, do nasvetov, kako naj se pogajam z upniki. Drugemu sem hvaležen za pomoč pri kontaktih gradbincev. Priporočam se pokojnemu nadškofu Alojziju Uranu in to me razbremenjuje. S tem skromnim razmišljanjem, kar sem napisal, sem želel poudariti, da prekletstvo prihaja iz človeka in ne od zunaj. Prav tako je v težkih trenutkih priložnost, da najdemo kak biser kot božji dar. Torej, dragi možakarji soborci, vse dobro želim vsem in Bog blagoslovi vaše delo. Se veselim, ko se ponovno srečamo ter nazdravimo. Ostanite zdravi. (T.Ž.)

PREBOLELI Covid-19 IN DUHOVNA SPODBUDA

Ko zdaj premišljam za nazaj, da v bistvu že dolgo nisem imel tako mirnega 14 dnevnega dopusta v katerem bi lahko brez slabe vesti počival in bral, kot je to bilo bolniški zaradi covid. »Policijska« ura je zame prej blagoslov kot prekletstvo. Vsi smo pravočasno doma, brez skrbi se že zgodaj zvečer lahko stuširam in umirim, ker ni "nevarnosti", da bi kdo prišel na obisk. Tudi v postelji sem lahko redno prej kot ob 21:30 (upam, da kdo, ki ima drugačen bioritem, ni vznak padel) in za tem lahko zjutraj primerno zgodaj pričem v svoj delovni dan.

Poleg vzajemne bratske podpore in pomoči z besedili in podelitvijo izkušnje, mi pri programu Exodus 90 posebej ostajata dve točki:

- 1) Bog nam nalaga bistveno več kot zmoremo (kakor Abrahamu, Mojzesu), vendar ne pričakuje, da bomo vse storili sami ampak bo po nas to stori On!! Problem torej niso naše sposobnosti, temveč naša vera!
- 2) Faraon je v fazi nadlog razmišljal nekako takole: Izraelci pojdite v puščavo a ne predaleč, da se boste vrnili. Tako tudi nam hudič sugerira: če se že odločite odriniti "na globoko", ne pojdite predaleč, tako da se boste poizkusu vrnili nazaj v "stare tirnice". (F.P.)

SMRT ŽENE IN POMOČ PSIHIATRA

Ob izgubi drage žene je težko. Ob urejanju sebe, težko obvladam še koordinacijo z vsemi otroki, zlasti dekleti. Vsak je svoja osebnost s svojimi potrebami in odraščanjem in je tudi njim težko. Hodim k psihiatru in na sebi in tudi v družini opažam spremembe, saj moje zdravljenje vpliva tudi na ostale družinske člane. Učim se samorefleksije in opazujem napredek. Tako raste moja samozavest. S tem želim tudi najbližjim pomagati na pot osebne rehabilitacije, saj je življenje zahtevno in ne boža. Aktivni del samoterapije je tudi zapisovanje dnevnika, ki mi pomaga rasti. Vključen sem v individualno in skupinsko obravnavo procesa žalovanja v okviru društva Hospic, začel sem hoditi v naravo, berem knjige, molim, redno berem Božjo besedo in še kaj. S tem skušam pomagati tudi svojim otrokom, ki me opazujejo, da bodo lažje delali prave odločitve in se borili za ljubezen (B.).

PSIHIATRIJA

Postal sem nasilen in pretepel enega otroka. Povod so bili sodni mlini, odnosi z ženo in moja zaskrbljenost (nisem se znal ustaviti). V službi kjer sem delal, me je sodelavec, po izobrazbi teolog, peljal k psihiatru. Psihiater mi je dal zdravila, ki so me zadela. Imel sem privide: videl sem hudiča pri nogah, grbastega. Imel sem občutek, da se pogrezam v vrtinec. Nisem zmožel tako živeti in sem delal samomor. Po naključju sem ostal živ, lahko tudi ne bi. Po tem so me sprejeli na psihiatrijo Begunje. V štirih letih sem bil tam 4-krat po približno tri mesece. Proglasili so me za invalida 3. kategorije.

V vmesnem času sem se poskušal rešiti sam z branjem knjig. Ni uspelo in ob novem stresnem dogodku se je ponovilo. V bolnici sem doživljal prave male čudeže. Od sotrpinov sem prejel v dar različne knjige, ki so bile pisane na moje probleme. Usmerjale so me v vero. Izhajam iz komunistične družine. Pri dvajsetih sem sicer opravil obvezne zakramente, nisem pa imel osebne vere in duhovnega življenja. Enkrat, ko sem bil na zaprtem oddelku mi je sotrpin predlagal, naj grem k eksorcistu na Črni vrh. Dobil sem dovoljenje in šel. Veliko sta mi pomagala tudi dva verna sodelavca, ki sta me usmerjala in bodrila. Bral sem sv. Avguština in se vpisal na Šolo odpuščanja. Eden od bivših članov me je povabil v MSJ. Hodim tudi na dvoletni program duhovnega izpopolnjevanja na Teološki fakulteti. Tako teče moja pot iz krize že približno 15 let. Veliko mi je bilo dano in želim to deliti z otroci in drugimi.

V vsej tej zgodbi prepoznavam Božje vodstvo in varstvo. Želim si, da bi novi generaciji omogočil boljše izhodiščno točko kot sem jo imel sam (B.K).

POMOČ ODVISNIKU

Z vami želim podeliti nekaj izkušenj v zvezi s pomočjo bratu, ki je zasvojen z alkoholom.

Ločil se je, živi sam in otroci so proti njemu. Večkrat je bil na zdravljenju, a je bilo navkljub velikemu trudu zdravniškega osebja in tudi nas svojcev, zdravljenje vedno neuspešno. Kot bratov spremljevalec sem šel od jeze, žalosti in razočaranja do molitve, blagoslavljanja in treninga potrpežljivosti. Učim se sprejemati njegov alkoholizem kot bolezen in ne kot nepotrebno razvado. S tem lažje sprejemem njegove težave in izpade, ki se dogajajo vsaj ob vsaki polni luni. Ozdravljen bo šele, ko bo ponotranjil naslednje faze glede zdravljenja odvisnosti: 1) Ne smem piti; 2) Ne bom pil; 3) Ni mi treba piti (tega sploh ne potrebujem). Rad bi mu pomagal, vendar se me vedno bolj izogiba. Večkrat sem v skušnjavi, da bi ga prepustil njegovi usodi, vendar z Božjo pomočjo poskušam pomagati, kolikor je sploh možno. V Sv. Pismu in drugi literaturi iščem odgovore in moč za pozitiven odnos do reševanja bratovih težav. Ugotavljam, da se na silo nič ne da storiti. Za brata molim, ga blagoslavljam in mu želim, da bi zmožel toliko moči, da

bi se potegnil iz svojega žalostnega stanja (sranja). Ob tem prosim za Božjo pomoč in tudi za pomoč vas, mojih sobratov pri Možakarjih svetega Jožefa (M.T.)

MOŽ IN OČE – BOJEVNIK ZA ODLOČITEV ZA LJUBEZEN

Življenje ni enostavno. Bog pa je mene naredil še posebej zagnanega, tako da ne morem biti kar zadovoljen. Vedno premlevam kaj in kako. Tako, da se ne zadovoljim s "*tako pač je*" temveč vedno iščem zakaj in kako in vztrajam, da se da bolje. Prikorakal sem do doktorata in sem sedaj zaposlen na inštitutu, poročen in oče treh nadobudnih otrok ter občinski svetnik na županovi listi. In še kaj bi se našlo na polici trofej. Vendar se opis mojega boja tu šele začne.

Poročil sem se z ljubeznijo na prvi pogled. Mislila sva, kako dobro se pozna in verjela, da je ljubezen dovolj, da premaga vse ovire, ki bi se lahko pojavile. Tudi hiška nama je bila dana v bližini naše domačije. Prišli so otroci.

A midva sva spoznavala, kako malo sva se v resnici poznala, kako različna sva si, kaj vse prinašava iz primarnih družin ... sedaj sva v šoli sodelovanja z Ljubeznijo. Učim se postavljati jasne meje in odločnosti. Čeprav sem znal dobro poslušati, sem po moško poskušal vedno dajati rešitve. S pomočjo knjig, možakarjev sv. Jožefa in trenutno še dodatno z Exodus90 se odpiram Božji moči v svoji krhkosti. Zakonska skupina in redne duhovne vaje nama tudi zelo pomagajo. V vzpodbudo mi je Iztok Jarc v knjigi [Zmaj ali kraljična](#). Učiva se tudi iz konfliktov pri vzgoji otrok, ki niso neumni in iščejo lažjo pot. Počutim se trden tako, da me dogajanje doma ne podre. Ženi hočem dajati ljubezen, trdnost, varnost in pozornosti. Pričakujem pa spoštovanje, naklonjenost in zapeljevanje. (J.H.)

BOLEZEN IN LOČITEV

Služba me je povsem okupirala, doma družina. Veliko sem se podrejal drugim, sebe dajal na stran. V obdobju zadnjih sedem let, sem se soočil s tremi preizkušnjami, ki so me vodile k osebni rasti.

Dvakrat sem doživel resne zdravstvene težave. Najprej je bila hospitalizacija zaradi povišanega krvnega tlaka. Takrat eno noč v bolnišnici nisem upal zaspati. Bal sem se, da bom takoj, ko bi zaprl oči, umrl. Po odpustu, sem se vrnil v svoje običajne obrate. Na sebi nisem naredil nič. Čez deset mesecev je sledila diagnoza rak prostate, ki me je začela spreminjati. S pomočjo žene, božje energije, z zaupanjem zdravniku in pozitivnim razmišljanjem, ga premagam. Operacija je uspela. Osebnostno se začnem premikati. Začnem drugače gledati na življenje in postavljati prioritete.

Dobrih deset mesecev po operaciji, žena vse bolj izraža svoje nezadovoljstvo v zakonu. Poiščeva partnerskega terapevta. Stvari se premikajo na bolje. Vendar le začasno. Njena zahteva po ločitvi je vse močnejša. Ne gre več naprej. Odselim se. Sem najemnik. Pogrešam otroke, občutim žalost. Soočam se sam s seboj. Učim se biti sam.

Padem na dno. Ne vidim pravega izhoda. V vsem tem času me vseskozi spremlja Božja bližina, zahajam v cerkev, iščem mir, preiščujem pred brezjansko Marijo. Zavedam se napak, ki sem jih naredil. Spoznavam, da za svoje stanje ne morem kriviti žene, nekaj moram narediti na sebi. Ne strinjam se z ločitvijo in na CSD sprejemem pomoč psihoterapevta. Na spletu najdem moško duhovnost in se prijavim na odmik za moške. Odmik me napolni z neverjetno energijo. Grem naprej. Imam vzpone in padce. V trenutku se prikrade misel na samomor. Tega se močno ustrašim in misel odrinem od sebe. Borim se naprej. Zaupam, da bo Marija moje prošnje uslišala. Pogovarjam se z Bogom, hodim v naravo, v fitness, berem duhovne knjige, priročnike, poslušam predavanja in razmišljam. Začnem obiskovati skupino za razvezane v cerkvi. Žena poda vlogo za ločitev. Namesto obtoževanja, poskušam razumeti ženo. Imam jo rad. Rad imam otroke. Tudi sebe začnem imeti rad. Postavljam se na svoje noge. Postavim si tri cilje: poskrbeti zase, poskrbeti za otroke in vzpostavljati korektne odnose. Pri sebi najdem zadovoljstvo. Sčasoma začne žena name gledati drugače. Stvari se za naju in za najino družino začnejo premikati na bolje. Prekineva postopek ločitve. Začneva obujati najin odnos. Nezaupanje se manjša. Po dveh letih se preselim nazaj in spet smo družina. Hvala Bogu! In še vedno je veliko prostora za rast. Zato še naprej obiskujem psihoterapevta, skrbim za svojo duhovnost in gibanje v naravi (A.B).

MOJI ZGLEDI POGUMA IN PODARJANJA

V spodbudo so mi tri izkušnje:

- 1) Družina, ki se je vrnila iz Argentine, mi s tem kaže veliko hrabrost. Niso se ustrašili izziva, da začnejo znova. Premagali so strahove in gredo v moči vstajenja čez Kalvarijo.
- 2) Upokojena gospa iz Dolenjske živi sama in je svoje življenje posvetila negovanju starih in zapuščenih na svojem domu (več kot dvajset jih je umrlo pri njej in vsi so imeli cerkveni pogreb). Njena zadnja varovanka je bilo mlado dekle, ki jo je »našla« na klopci za Ljublanico. Odpeljala jo je k sebi na dom, ker jo zdravstvena služba ni hotela sprejeti. Po dveh mesecih nege in celjenju ran, jo je pripeljala na urgenco. Ko je umirala je rekla: »Pa me ima vseeno nekdo rad na tem svetu.« Jaz ne zmorem takega darovanja, pa vseeno je to pot h kateri želim težiti.
- 3.) Vdova, invalidka, ki živi sama. Z vsakim srečanjem me napolni z neverjetno energijo in upanjem, da se spleča potrpeti in misliti na dobro. Kljub vseskozi prisotni bolečini, telesni kot čustveni zapuščenosti, se bori za vsak nov dan.

Sporočilo zame: Vsak dan je nov začetek. Bolečina, darovanje in pot v neznano so vedno smiselni, če so v Njegovem imenu (G.P).

MEDIJSKA IN DENARNA PODPORA

Želel bi se zahvaliti vsem skupaj, da vztrajate z delom v skupini, saj so naša (čeprav virtualna) srečanja v tem času neprecenljiva! Sam delujem predvsem na digitalnem področju, tako smo od začetka epidemije na naši televiziji ePosavje TV (prej Ansat TV) uvedli prenos svetih maš iz Krškega, sedaj pa smo dodali še župnijo Boštanj pri Sevnici. Maše so na sporedu, sedaj v [živo](#), vsako nedeljo ob 10h. Ker je bil v naši župniji na okrevanju Vilijev sobrat p. Jože Roblek, sva z njim posnela predbožični [pogovor](#) za TV, sedaj pa snujeva pogovor za [uvod](#) v postni čas: Prav pater Roblek pa me je povezal še z patrom Ivanom Platovnjakom, s katerim pa sva posnela molitve za pomoč pri duhovnih vajah: 1) https://youtu.be/6ksujcwwm_k ; 2) <https://youtu.be/vDpghgntjXA> ; 3) <https://youtu.be/tZdMVRfpYT0> ; 4) <https://youtu.be/52WXfOIZKrM> ; 5) <https://youtu.be/4ktQrkUfQ9I>

Poleg tega skušamo pomagati najbolj ogroženim v tem času, to so otroci iz zelo težkih - kritičnih domačih okolij in se za pomoč zatečejo v ti. Malo hišo v Pilšajnu, kraju kjer se je rodila Sv. Ema. Verjemite, da so zgodbe otrok pretresljive in mnogokrat nedoumljive.

Predlagam, da bi možakarji kdaj pa kdaj naredili nabirko za pomoč tej hiši, saj sem se sam prepričal na lastne oči, da gre vsak evro v pravi namen. Nazadnje smo za njih zbirali v našem podjetju denar za palete za ogrevanje, potrebovali so 400 eurov za plačilo predračuna.

Če bi bili za, bi kdaj pa kdaj zbirali pomoč za točno določen primer, katerega bi vam tudi konkretno predstavili. Za prvi vtis pa vam pošiljam prispevek na našem portalu o tej hiši ([tukaj](#)).

Njihov račun: Številka računa SI56 6000 0000 0039 744 pri LON, d. d., Kranj; referenca: brez ali SI 00 0000, koda namena: CHAR – plačilo za dobrodelne namene, namen: donacija za ogrevanje.

Obilo Očkovega blagoslova vsem skupaj in da bo čim prej konec te epidemije, da se lahko zopet srečamo v živo! (T.H.)